

PREAFERICITUL PATRIARH AL IERUSALIMULUI SLUJEȘTE SFÂNTA LITURGHIE ÎN REINE NAZARET

Duminică, 6/19 mai 2019, Duminica Slăbănogului, Preafericitul Părinte al nostru Teofil, Patriarhul Ierusalimului, a condus Sfânta Liturghie săvârșită în Biserica Sfântului Mare Mucenic Gheorghe a comunității greco-ortodoxe vorbitoare de limbă arabă din satul Reine, suburbie a Nazaretului.

Împreună cu Preafericitul au slujit Preasfințitul Mitropolit Chiriac al Nazaretului, Preasfințitul Arhiepiscop Aristarh al Constantinei, Arhimandritul Aghiotafit Calist, Părintele Simeon, întâi-stătătorul acestei parohii, alți preoți vorbitori de limbă arabă și Arhidiaconul Marcu. A cântat corul parohiei în arabă și au luat parte la rugăciune numeroși credincioși.

Către aceștia Preafericitul a rostit această predică în limba greacă:

„La Scăldătoarea Oilor zăcea un om în neputință și, văzându-te pe Tine, Doamne, striga: «Om nu am ca, atunci când se tulbură apa, să mă arunce într-însa». Și îndată milostivindu-Se Mântuitorul a zis către dânsul: «Eu pentru tine m-am făcut om, pentru tine m-am îmbrăcat cu trup, și tu zici: Om nu am! Ridică-ți patul tău și umblă!»”, cântă imnograful Bisericii.

Iubiți frați în Hristos,

Evlavioși Creștini,

Hristos Cel Înviat din morți, pârga celor adormiți, cel Întâi-născut al Zidirii și Creator al ei, ne-a adunat pe toți în

această Sfântă Biserică din orașul Reine, ca să prăznuim ziua Paștilor, dar și minunea săvârșită de Domnul prin vindecarea slăbănogului la Scăldătoarea Oilor din Ierusalim, după cum mărturisește Evanghelistul Ioan: „După acestea era o sărbătoare a iudeilor și Iisus s-a suit la Ierusalim. În Ierusalim, lângă Poarta Oilor, era o scăldătoare care se numea pe evreiește Vitezda, având cinci pridvoare. În acestea zăceau mulțime de bolnavi, orbi, șchiopi, uscați, așteptând mișcarea apei. Căci un înger al Domnului se cobora la vreme în scăldătoare și tulbura apa și cine intra întâi, după tulburarea apei, se făcea sănătos de orice boală era ținut. Și era acolo un om care era bolnav de treizeci și opt de ani. Iisus, văzându-l pe acesta zăcând și știind că este așa încă de multă vreme, i-a zis: «Voiești să te faci sănătos?» Bolnavul i-a răspuns: «Doamne, nu am om ca să mă arunce în scăldătoare când se tulbură apa, că, până când vin eu, altul se coboară înaintea mea». Iisus i-a zis: «Scoală-te, ia-ți patul tău și umblă»” (Ioan 5, 1-15).

Explicând porunca dată de Iisus slăbănogului: „Scoală-te, ia-ți patul tău și umblă”, Sfântul Chiril al Alexandriei spune: „Vrednică de Dumnezeu este această poruncă și arată cât se poate de limpede puterea și autoritatea mai presus de om. Căci nu se roagă pentru dezlegarea de boală a celui bolnav – ca să nu pară unora că este și El unul dintre Sfinții Prooroci –, ci ca Domn al puterilor, poruncește cu autoritate să se facă aceasta”.

Cu alte cuvinte, prin minunea vindecării slăbănogului, Iisus arată, pe de o parte, slava Sa dumnezeiască și, pe de altă parte, dovedește că El este Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, dar și Mântuitorul oamenilor, adică doctorul sufletelor și trupurilor noastre. În plus, arată că „cuvântul Lui era cu putere” (Luca 4, 32). De această putere a lui Iisus s-a încredințat cu mirare poporul, când Hristos a poruncit duhurilor necurate să iasă din cei demonizați, după cum spune Evanghelistul Luca: „Și frică li s-a făcut tuturor și spuneau

unii către alții zicând: «Ce este acest cuvânt? Că poruncește duhurilor necurate cu stăpânire și cu putere și ele ies»". (Luca 4, 36).

Această dumnezeiască putere a arătat-o limpede Hristos prin învierea Sa din morți cea de a treia zi, după cum cântă imnograful Bisericii: „Să se veselească cele cerești și să se bucure cele pământești, că a făcut biruință cu brațul Său Domnul, călcat-a cu moartea pe moarte, Cel Întâi-născut din morți S-a făcut, din pânțele iadului ne-a izbăvit pe noi și a dat lumii mare milă”.

Este limpede, iubiții mei, că Hristos, prin Învierea Sa din morți, S-a arătat stăpânitor și biruitor al morții, al stricăciunii și al păcatului și a eliberat neamul nostru omenesc din pânțele, adică din lăcomia Iadului. De aceea și imnograful nu se limitează la a relata vindecarea minunată a slăbănogului, ci se și roagă doctorului și Mântuitorului nostru Hristos pentru vindecarea sufletului nostru slăbănogit, zicând: „Ridică, Doamne, cu dumnezeiescul Tău ajutor, sufletul meu cel slăbănogit prin păcate de tot felul și prin fapte netrebnice precum odinioară ai ridicat pe slăbănogul, ca, mântuit fiind să strig Ție: Slavă puterii Tale, Hristoase îndurate!”.

Este știut că slăbănogirea, adică boala sufletului, se datorează păcatului și depărtării noastre de Legea lui Dumnezeu, dar și de spital, adică de Biserica Lui. Boala sufletului este rezultat al înrobirii noastre față de patimile de tot felul care vatămă sufletul. De aceea Iisus îi spune slăbănogului: „Iată că te-ai făcut sănătos. De acum să nu mai păcătuiești ca să nu-ți fie ceva mai rău” (Ioan 5, 14). Și, potrivit Sfântului Pavel, „boldul morții este păcatul”(1 Corinteni 15, 56).

Vindecarea sufletului slăbănogit se poate face numai prin harul și mila lui Dumnezeu. „Nu din faptele cele întru dreptate săvârșite de noi, ci după a Lui îndurare, prin baia

nașterii celei de a doua și prin înnoirea Duhului Sfânt” (Tit 3,5). Iată deci de ce imnograful, ca reprezentat al fiecăruia dintre noi, rostește o rugăciune fierbinte către Domnul, pentru ca, prin al Său dumnezeiesc ajutor să ne ridice, adică să ne îndrepteze, precum oarecând pe slăbănogul, sculându-ne din păcatele noastre cele de tot felul și din faptele cel nelegiuite și, ca un Dumnezeu mult-milostiv și atotputernic, să ne dăruiască sănătate sufletească, adică mântuirea sufletelor noastre.

Întrebarea pusă de Hristos slăbănogului din pericopa evanghelică de astăzi: „Vrei să te faci sănătos?” ni se adresează nouă tuturor. Iar slăbănogul după dreptate răspunde: „Doamne, nu am om”. A spus aceasta pentru că nu-L cunoștea pe Mântuitorul lumii. Noi însă, iubiții mei frați, nu avem dreptul să spunem că nu avem om care „să ne arunce în scăldătoare când se tulbură apa” (Ioan 5, 7).

Spunem aceasta deoarece Cuvântul întrupat din Fecioara Maria, Domnul nostru Iisus Hristos este omul desăvârșit, cel mult-milostiv și iubitor de oameni, iar Biserica Lui, adică trupul Lui tainic, este colimvitra duhovnicească, dar și fizică, a cărei apă nu este altceva decât Sfântul Duh al lui Dumnezeu Tatăl „pe Care L-a vărsat peste noi din belșug prin Iisus Hristos Mântuitorul nostru” (Tit 3, 6). Iar Prorocul Ioil spune: „În zilele din urmă [se referă la întruparea și înomenirea lui Dumnezeu Cuvântul, Hristos], zice Domnul, voi turna din Duhul Meu peste tot trupul și tot cel ce va chema numele Domnului se va mântui” (Fapte 2, 17, 21).

Cu alte cuvinte, noi, iubiții mei, avem om, și chiar doctor și tămăduitor Care vindecă orice fel de boală sufletească și trupească, după cum mărturisește Evanghelistul Matei, zicând: „Și Iisus străbătea toate cetățile și satele, învățând în sinagogile lor, propovăduind Evanghelia Împărăției și vindecând toată boala și toată neputința în popor” (Matei 9, 35). De altfel, El Însuși, Domnul nostru Iisus Hristos Cel Înviat ne îndeamnă: „Cereți și vi se va da, căutați și veți

afla, bateți și vi se va deschide. Că oricine cere ia, cel care caută află și celui care bate i se va deschide” (Matei 7, 7-8). Hristos a înviat!

După aceasta Preafericitul a oferit icoana Maicii Domnului spre a fi păstrată în această Biserică.

După Sfânta Liturghie a urmat o reprezentație în sala de festivități a parohiei unde grupul de dansatori înființat de egumenul din Cana Galileei, Arhimandritul Hrisostom, a dansat dansuri naționale.

La amiază Consiliul Comunității o oferit masa în trapeza din sala de festivități a parohiei, unde Preafericitul a rostit această cuvântare:

„El a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe lemn, pentru ca noi, murind față de păcate, să viețuim dreptății, cu a Cărui rană v-ați vindecat” (1 Petru 2, 24).

Iubiți frați în Hristos,

Astăzi Sfânta noastră Biserică face pomenirea vindecării săvârșite de Domnul nostru Iisus Hristos cu slăbănogul de la Scăldătoarea Oilor, după cum menționează în Evanghelia sa Sfântul Ioan Teologul (Ioan 5, 1-15).

Vindecarea săvârșită de Hristos cu slăbănogul și cu mulți alți bolnavi, de-a lungul vieții Sale pământești, confirmă faptul că a luat El Însuși asupra Sa păcatele noastre, adică rănila și bolile noastre, și adus pentru acestea, prin trupul Său, jertfă pe Cruce. Aceasta a făcut-o ca să ne elibereze de păcate și ca să trăim în dreptate și virtute. Prin rănila Lui v-ați vindecat, spune Apostolul Petru (Cf. 1 Petru 2, 24).

Această vindecare a dăruit-o Hristos întregului neam omenesc prin Învierea Sa purtătoare de lumină. Mesajul Învierii lui Hristos Cel Răstignit și Înviat îl transmite de-a lungul veacurilor și Biserica elino-ortodoxă, pe de o parte prin păstrarea Sfintelor Locuri, care constituie mărturii nemincinoase ale credinței Creștine, și, pe de altă parte, prin păstoriarea bine-credincioșilor Creștini din Țara Sfântă.

Această moștenire sfântă, adică dumnezeiasca și prețioasa comoară a învățăturii evanghelice a lui Hristos, suntem chemați să o păstrăm ca pe lumina ochilor, mai ales Creștinii care locuiesc în Țara Sfântă și în regiunea mai largă a Orientului Mijlociu, ascultând îndemnul înțeleptului Apostol Pavel care spune ucenicului său Timotei: „Comoara cea bună ce ți s-a încredințat păzește-o cu ajutorul Sfântului Duh Care sălășluiește întru noi” (2 Timotei 1, 14). Și continuă Marele Pavel, sfătuind pe ucenicul său și, firește, pe noi toți, a nu urma celor care au părăsit și au lepădat Biserica lor: „Tu știi că toți cei din Asia s-au lepădat de mine, între care Fighel și Ermoghen” (2 Timotei 1, 15).

Noi, iubiții mei frați, care ne-am vindecat prin rana lui Dumnezeu Însuși, Mântuitorul nostru Hristos, și prin Botez ne-am făcut părtași morții Lui, a Celui Ce a călcat și a biruit moartea stricăciunii și a păcatului, suntem chemați să ascultăm de cuvântul vrednic de crezare al Domnului nostru Iisus Hristos spus slăbănogului: „Iată că te-ai făcut sănătos. De acum să nu mai păcătuiești ca să nu-ți fie ceva mai rău”(Ioan 5, 15).

Cu alte cuvinte, suntem mereu chemați a nu urma celor precum Fighel și Ermoghen.

Hristos a înviat! La mulți ani!

Din partea Secretariatului General

SÂMBĂȚA LUI LAZĂR LA PATRIARHIE

Sâmbătă, pe 7/20 aprilile 2019, Patriarhia a sărbătorit Sâmbăta lui Lazăr, când se face pomenirea evenimentului învierii din morții a lui Lazăr, cel mort de patru zile, prieten al Domnului nostru. Acest eveniment a fost prăznuit:

1. În Betania, unde a avut loc evenimentul.

La Sfânta Mănăstire a surorilor lui Lazăr, Marta și Maria, Preafericitul Părinte și Patriarh al Ierusalimului Teofil a oficiat Sfânta Liturghie având drept împreună-liturghisitori pe ÎPS Arhiepiscop Aristarh al Constantinei, ÎPS Arhiepiscop Filumen al Pellei, Ieromonahi aghiotași, protos fiind Părintele Kamarasis, Arhimandritul Nectarie, și preoți din alte Biserici, răspunsurile la strană fiind date de Arhimandritul Dimitrie și de cântăreții corului bizantin din Biserica Ciprului. La slujbă au participat Consulul General al Greciei în Ierusalim, dl. Christos Sophianopoulos, membrii consulatului grec, precum și numeroși pelerini.

Preafericirea Sa a predicat Cuvântul lui Dumnezeu în fața celor prezenți, după cum urmează :

„Doamne, glasul Tău a stricat împărățiile iadului, și cuvântul puterii Tale a ridicat din mormânt pe cel mort de patru zile; și s-a făcut Lazăr început al mântuitoarei învieri celei de-a doua. Toate sunt cu putință Ție, Stăpâne, Împăratului tuturor; dăruiește robilor Tăi curățire și mare milă”.

Iubiți frați și surori în Hristos,

Cuvioși creștini și pelerini

Ajungând la sfârșitul Postului Mare, mult folositor sufletului, am venit astăzi în acest loc sfânt, orașul Bethany, orașul natal al lui Lazăr și al surorilor sale Marta și Maria, pentru a proclama în Euharistie și doxologie, pe de o parte Învierea obștească înainte de Patimile Domnului și Mântuitorului Hristos, confirmată prin învierea din moarte a prietenului Său, a neprihănitului Lazăr, iar pe de altă parte, intrarea triumfătoare a lui Hristos în Ierusalim.

Învierea lui Lazăr din Betania, precum și intrarea triumfătoare a Mântuitorului nostru Iisus Hristos în Ierusalim, sunt două evenimente importante ale marelui taine a Proniei dumnezeiești, care sunt strâns legate împreună, după cum spune imnograful: „Învierea cea de obște mai înainte de patima Ta dăruind-o, pe Lazar din morți l-ai sculat Hristoase Dumnezeule. Pentru aceasta și noi, ca pruncii, semnele biruinței purtând, Ție biruitorului morții grăim: Osana, Celui dintru înălțime; binecuvântat este Cel ce vine întru Numele Domnului “.

După cuvântul Sfântului Chiril al Alexandriei, “Hristos a realizat acest eveniment minunat al învierii lui Lazăr ca o prezicere a învierii din morții întregii omeniri”, care va avea loc în timpul Celei de-a Doua Veniri a lui Hristos. În plus, învierea lui Lazăr a avut loc astfel încât Fiul lui Dumnezeu să fie slăvit, așa cum spune Sf. Ioan Evanghelistul; Iar Iisus, auzind, a zis: Această boală (a lui Lazăr) nu este spre moarte, ci pentru slava lui Dumnezeu, ca, prin ea, Fiul lui Dumnezeu să Se slăvească.” (Ioan 11:4).

Interpretând aceste cuvinte, Amonios spune: „Ridicarea lui Lazăr din boală nu s-a făcut atât de mult pentru slavă și minune, cât pentru ridicarea lui din morți”. Cu alte cuvinte, învierea lui Hristos este vârful vieții în Hristos, și anume al credincioșilor care cred în Hristos Cel Răstignit și Înviat, așa cum predică Sf. Pavel: „Și dacă Hristos n-a

înviat, zadarnică este atunci propovăduirea noastră, zadarnică este și credința voastră.” (1 Cor. 15:14).

Învierea lui Hristos, dragi frați și surori, se referă în primul rând la firea umană a Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Aceasta înseamnă că suntem chemați să înviem împreună în Hristos cu Hristos. „Și Iisus i-a zis: Eu sunt învierea și viața; cel ce crede în Mine, chiar dacă va muri, va trăi (Ioan 11:25). Spus mai în detaliu, Eu sunt învierea și viața. Am puterea de a învia, pentru că eu sunt izvorul vieții. Iar cine crede în mine, chiar dacă moare în trup, totuși va trăi, pentru că, în ciuda vieții cerești și spirituale pe care i-o voi transmite sufletului său din acest moment, la vremea potrivită, și el va fi înviat din morți de Mine, chiar și în trup.

Pentru că învierea lui Lazăr este preambulul învierii obștești a tuturor oamenilor, din acest motiv Hristos l-a înviat pe Lazăr din morți după patru zile de la moartea sa, pentru a arăta astfel învierea comună din cele patru elemente care constituie corpul omenesc, și anume, pământul, aerul, apa și focul, după cuvântul Sfântului Chiril al Alexandriei, care interpretează cuvintele Martei, sora lui Lazăr: „Doamne, deja miroase, că este a patra zi” (Ioan 11:39).

Cu alte cuvinte, moartea naturală denotă fără îndoială stricăciunea pe care o suferă forma fizică a omului creat, spre deosebire de moartea în Hristos, care este moartea nestrăicăciunii, și anume moartea eliberării din moartea robiei, și anume a stricăciunii păcatului. Moartea eliberării este moartea vieții veșnice și a fericirii. “Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri în veac” (Ioan 11:26), spune Domnul.

Comentând cuvintele de mai sus ale Domnului, Sfântul Chiril al Alexandriei spune: “Cel care crede în El (Hristos) are viața veșnică în vremurile viitoare, în fericire și în nestrăicăciune totală”.

Sf. Ioan Evanghelistul spune: „Deci, cu șase zile înainte de Paști, Iisus a venit în Betania, unde era Lazăr, pe care îl înviase din morți” (Ioan 12:1). „A doua zi, mulțime multă, care venise la sărbătoare, auzind că Iisus vine în Ierusalim, au luat ramuri de finic și au ieșit întru întâmpinarea Lui și strigau: Osana! Binecuvântat este Cel Ce vine întru numele Domnului, Împăratul lui Israel!” (Ioan 12: 12-13).

Acești oameni au făcut acest lucru, devenind martori oculari ai minunii învierii lui Lazăr din morți, după cum spune Sfântul Chiril al Alexandriei: „fiind mai deprinse să creadă, mulțimile mari l-au întâmpinat pe Hristos lăudându-l cu ramuri de finic ca pe cel care a biruit moartea “.

Pe același Hristos, care a cucerit moartea, suntem chemați să-L întâmpinăm, dragi frați și surori, cu ramurile spirituale de finic ale credinței și pocăinței, dacă vrem să devenim comunicatori și părtași ai izbăvirii din corupția păcatului.

Și, împreună cu imnograful Bisericii, să spunem: „Pe Lazăr cel mort de patru zile l-ai înviat, Hristoase, din iad, mai înainte de moartea Ta, sfărâmând puterea morții, și printr-unul iubit mai înainte vestind slobozirea tuturor oamenilor din stricăciune. Pentru aceasta, închinându-ne Stăpânirii Tale celei atotputernice, grăim: Bine ești cuvântat, Mântuitorule, miluiește-ne pe noi”.

Sfânta Liturghie a fost urmată de o procesiune la Mormântul lui Lazăr, condusă de ÎPS Arhiepiscop Filumen al Pellei, care a citit la mormânt Evanghelia despre Învierea lui Lazăr după Sfântul Ioan.

Apoi a avut loc o vizită a Soborului Arhieresc la Primăria din Betania și masa de prânz oferită de Stareța Mănăstirii din Betania, Maica Eupraxia.

2. La Muntele Măslinilor

De asemenea, învierea lui Lazăr a fost sărbătorită pe Muntele

Măslinilor, datorită apropierii sale de Betania. Seara s-a făcut Vecernia la Altarul Înălțării Domnului cu slujba Pavcerniței și o procesiune spre Biserica Mica Galilee (Galili Viri), oficiată de ÎPS Arhiepiscop Teodosie al Sevastiei, unde s-a citit Evanghelia dimineață, în prezența Preafericitului. Apoi, procesiunea a revenit la Altarul înălțării.

Dimineața, Sfânta Liturghie a fost oficiată de ÎPS Arhiepiscop Teodosie al Sevastiei, răspunsurile la strană fiind date de protopsaltul de la Biserica Sfântului Mormânt, Constantinos Spyropoulos, și de corul de la Catedrala Sf. Iacov, în prezența creștinilor locali și a pelerinilor.

Din partea Secretariatului-General

<http://youtu.be/6SSesbfCFJA>

DUMINICA SFINTEI CRUCI LA PATRIARHIE

Pe 18/31 martie 2019, Patriarhia a sărbătorit duminica Închinării la Cinstita și de Viață-Dătătoarea Cruce, spre încurajarea credincioșilor, astfel încât ei să poată continua perioada dificilă a postului de dinaintea Sfintelor Paști.

1. Vecernia

Vecernia Mare din ajunul sărbătorii s-a ținut la catoliconul Bisericii Sfântului Mormânt, fiind oficiată de Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil, având drept împreună-slujitori Arhiepiscopi în Sfântul Altar, ieromonahi și diaconi aghiotafiți, răspunsurile la strană fiind date de protopsaltul de la Biserica Sfântului Mormânt,

Constantinos Spyropoulos. La slujbă au participat credincioși și pelerini locali.

La sfârșitul Vecerniei, soborul patriarhal s-a întors la sediul Patriarhiei.

2. În ziua sărbătorii

Sfânta Liturghie s-a slujit la Mormântul Dătător de Viață al Domnului, fiind oficiată de Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil, împreună cu Arhiepiscopii Patriarhiei Ecumenice, Mitropolitul Emanuel al Franței și Mitropolitul Amfilohie al Andrianoupolei, Arhiepiscopi ai Frăției Aghiotafite, ÎPS Mitropolit Isihie al Capitoliei, ÎPS arhiepiscopi: Aristarh al Constantinei, Dimitrie al Lyddei, Nectarie al Anthedonului, Mitropolitul Ioachim al Helenoupolei. De asemenea, au slujit ieromonahi aghiotafiți, protos fiind Geronda Kamarasis, Arhimandritul Nectarie, iar răspunsurile la strană au fost date de protopsaltul corului de la Biserica Sfântului Mormânt, Constantinos Spyropoulos și de Arhimandritul Dimitrie. La slujbă au participat Consulul General al Greciei, domnul Christos Sophianopoulos, împreună cu numeroși credincioși.

Sfânta Liturghie a fost urmată de o litanie, de trei ori în jurul Sfântului Mormânt și în jurul altarelor, cu închinarea la Cinstita Cruce cu Cinstitul Lemn.

A urmat întoarcerea la sediul Patriarhiei, unde Preafericirea Sa S-a adresat tuturor celor prezenți, după cum urmează:

„Cu lemnul a golit întâi vrăjmașul raiul, pentru mâncare aducând moarte; iar lemnul Crucii înfingându-se în pământ, a adus oamenilor îmbrăcăminte de viață și toată lumea s-a umplut de toată bucuria. Pe care văzând-o pusă spre închinare, împreună să strigăm lui Dumnezeu, popoare, cu credința: Plină este de slavă casa Lui!” spune imnograful Bisericii.

Astăzi, iubiti frați și surori, ziua cinstirii Sfintei Crucii,

ne-am dus la Locul Căpățâniei, pe Golgota, unde Domnul nostru Iisus Hristos a adus jertfă pentru noi Patimile Sale mântuitoare, precum și învierea Sa cea de viață-dătătoare și Dumnezeiasca Euharistică Doxologie, și ne-am făcut părtași și comunicatori ai bucuriei și puterii lemnului vieții, al Crucii.

„Oricine voiește să vină după Mine să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie” (Marcu 8:34). Oricine dorește să se facă ucenicul meu și să îmi urmeze ca învățacel, să pună capăt oricărei prietenii și legături cu cei stricați prin păcat și cu statornicie să se hotărască să sufere pentru mine nu doar necazuri și încercări, ci și moartea pe cruce, și apoi să Îmi urmeze Mie, urmându-Mi exemplul.

Hristos cere lepădarea de sine a celor care doresc să-L urmeze, pentru că nașterea, viața și moartea Lui au fost un act continuu al lepădării de sine și al auto-chenozei, așa cum ne învață Sf. Pavel atunci când spune: „Ci S-a deșertat pe Sine, chip de rob luând, făcându-Se asemenea oamenilor, și la înfățișare aflându-Se ca un om, S-a smerit pe Sine, ascultător făcându-Se până la moarte, și încă moarte pe cruce” (Filip. 2:7-8).

Cu alte cuvinte, Crucea lui Hristos nu este numai simbolul în sine, ci și întruparea chenozei lui Hristos, și anume a lepădării Sale de sine și a smereniei Sale desăvârșite. Învățătura Crucii este fundamentul credinței și izvorul puterii mântuitoare a credincioșilor în Cristos, Cel Răstignit și Înviat. De aceea spune Sf. Pavel: „Căci cuvântul Crucii, pentru cei ce pier, este nebunie; iar pentru noi, cei ce ne mântuim, este puterea lui Dumnezeu” (1 Cor. 1:18). Aceasta înseamnă că credința noastră nu ar trebui să fie bazată pe o înțelepciune noetică a oamenilor, ci pe puterea nezdruncinată a lui Dumnezeu: „Pentru ca credința voastră să nu fie în înțelepciunea oamenilor, ci în puterea lui Dumnezeu” spune Sf. Pavel din nou (1 Cor. 2:5).

Iată de ce Sfânta noastră Biserică, prin inspirația Sfinților Părinți, a pus cinstirea Sfintei Cruci la jumătatea Postului Mare: „Stați deci tari, având mijlocul vostru încins cu adevărul și îmbrăcându-vă cu platoșa dreptății” (Efes. 6:14), poruncește Sf. Pavel. Iar platoșa dreptății nu este altceva decât Sfânta și de Viață-Dătătoarea Cruce a Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Pe această cruce a neprihănirii lui Hristos au urmat-o mucenicii iubirii lui Hristos, precum și toți sfinții. Această Cruce foarte prețioasă a lui Hristos, sau mai bine spus, taina nedeslușită a Crucii, suntem chemați să o studiem ca soldați buni ai lui Hristos, să o studiem și să trăim după cuvântului Crucii, și să o avem ca mod de gândire și viață. Ar trebui să facem acest lucru pentru ca adevărata lumină să ne îndrume pașii către viața veșnică a Împărăției Cerurilor.

Și împreună cu Sf. Ioan Damaschinul, să spunem: „această [Cruce este] învierea morților, sprijinul celor ce stau în picioare, cârja celor bolnavi ... mântuirea sufletului și a trupului, alungă tot răul, face toate lucrurile bune, este îndepărtarea păcatului, planta învierii, lemnul vieții veșnice. Fie ca acelora care ne închinăm ei să ni se dea partea noastră în Hristos cel răstignit [și înviat]. Amin. Să aveți o perioadă pascală bună.”

Din partea Secretariatului-General

ONOMASTICA PRAEFERICITULUI
TEOFIL PATRIARHUL

IERUSALIMULUI

Duminică, 11/24 martie 2019, Duminica a doua din Post, când se săvârșește pomenirea Sfântului Grigorie Palama, s-a prăznuit de către Patriarhie Onomastica Preafericirii Sale Părintele nostru Teofil Patriarhul Ierusalimului, care, datorită unor pricini ce țin de regimul locurilor de închinare, a fost mutată din ziua de 9 /22 martie, când se prăznuiesc Sfinții Patruzeci de Mucenici, care au mărturisit în Sevastia din Pont, suferind gerul într-un lac înghețat, în timpul împăratului persecutor Liciniu în anul 320 d.Hr.

Cu ocazia acestei sărbători, s-a săvârșit Sfânta Liturghie patriarhală în Biserica Învierii, condusă de Preafericitul Părintele nostru Patriarh, având ca împreună-liturghisitori Preasfințiții Arhierei ai Patriarhiei, Preasfințiții Mitropoliți Chiriac al Nazaretului și Isihie al Capitoliadei, Preasfințiții Arhiepiscopi Damaschin al Ioppei, Aristarh al Constantinei, Metodie al Taborului, Dimitrie al Liddei, Macarie al Cattarelor, Nectarie al Anthidonei, Filumen al Pellei, Preasfințitul Mitropolit Ioachim al Elenupolei și Preasfințitul Arhiepiscop Aristobul al Madavei. De asemenea, au participat Ieromonahi Aghiotafiți, în frunte cu Preacuviosul Arhimandrit Nectarie, Gheron al Camarasei, preoți vorbitori de limbă arabă și preoți membri ai altor Biserici, Arhidiaconul Marcu și alți diaconi. A cântat Protopsaltul Sfintei Biserici a Învierii, domnul Constantin Spiropulos și Corul de muzică bisericească bizantină „Sfântul Ioan Cucuzel”, condus de domnul Emanuil Daskalakis și au participat numeroși credincioși localnici și pelerini.

După Sfânta Liturghie a urmat Doxologia iar apoi s-a urcat la Patriarhie.

Aici au urmat cuvântările:

1. Cuvântarea Preasfințitului Aristarh Arhiepiscop al Constantinei și Secretar General:

„Preafericite Părinte și Stăpâne,

Urcând treptele Sfântului și Marelui Post, ne întărim în lupta noastră duhovnicească prin pomenirea Sfinților Patruzeci de Mucenici care, în anul 320, în timpul împăratului Liciniu, cu mult curaj L-au mărturisit pe Hristos, fără a se teme de gerul și gheața lacului din Sevastia Pontului, și, bine luptându-se, s-a încununat.

Astăzi, în ziua prăznuirii acestor Purtători de chinuri, este cinstită în mod special în Patriarhia Ierusalimului pomenirea Sfântului Mucenic Teofil, deoarece Preafericirea Voastră purtați numele lui.

Spre o mai înaltă cinstire a Sfântului Mucenic Teofil și a Preafericirii Voastre s-a adus Jertfa cea fără de sânge în Biserica Învierii și a fost înălțată Doxologia de mulțumire, în prezența a numeroși Părinți Aghiotafiți, a membrilor turmei noastre Greco-Ortodoxe și a evlavioșilor închinători.

Plini de bucuria acestei duble sărbători, în această istorică sală a Tronului pomenim cu recunoștință toate binefacerile pe care Fericirea Voastră le-a săvârșit pentru Patriarhie și pentru turma sa.

Trebuie amintită în primul rând deosebita strădanie pe care ați depus-o spre călăuzirea duhovnicească a turmei Voastre în cele trei jurisdicții și mai ales în Iordania, prin sinaxele preoților pentru o mai roditoare lucrare pastorală. Rod al lucrărilor Preafericirii Voastre au fost și manifestările speciale organizate de familia regală a Iordaniei pentru a susține conviețuirea pașnică dintre Creștini și concetățenii lor Musulmani. În Mitropolia Amman a Patriarhiei au fost distinși cu decorația Cavalerilor Sfântului Mormânt membrii ai

comunității din Iordania care s-au distins prin donații filantropice și ridicarea de biserici. De asemenea, fericirea Voastră, cu sensibilitatea deosebită ce o aveți față de pelerinii care în ultima vreme inundă Țara Sfântă, ați acordat mult timp pentru a-i primi la Patriarhie, a-i binecuvânta și a-i îndruma subliniind folosul pelerinajului lor.

Întreținând cele mai bune relații cu Bisericile Ortodoxe surori, Preafericirea Voastră, ați răspuns invitației de a conduce slujba de sfințire catedralei atât de frumoase și de mărețe din București, închinată Sfântului Andrei cel întâi chemat, aparținând Patriarhiei României, și ați participat la manifestările legate de sărbătoarea națională la împlinirea a o sută de ani de la eliberarea și constituirea României mari.

Exercitând rolul de conducător al Patriarhiei noastre între Bisericile creștine locale, le-ați mobilizat spre înlăturarea legilor care subminau proprietățile lor și spre a înălța împreună glasul pentru apărarea Creștinilor din Țara Sfântă. În acest scop Preafericirea Voastră ați depus strădanii, vizitând suverani ai diferitelor state și Biserici, precum și președinți ai unor organizații internaționale spre a vă asigura de sprijinul lor în încercările Patriarhiei noastre de a păstra regimul Sfintelor Locuri validat la nivel internațional și pe temeiul Sfintei Scripturi, precum și drepturile Creștinilor de aici.

Intense au fost lucrările Preafericirii Voastre pentru apărarea drepturilor noastre cu privire la locurile de închinare și mai ales pentru restaurarea Peșterii din Betleem cea de Dumnezeu purtătoare, timp în care a fost refăcut Paraclisul întemnițării din cadrul Bisericii Sfântului Mormânt și străvechea Mănăstire a Sfântului Ioan Botezătorul de la râul Iordan unde în urmă cu trei zile Preafericirea Voastră l-ați primit pe Președintele statului Israel și pe suveranii Bisericilor Creștine.

Trebuie pomenită și lucrarea începută în timpul celui întru

fericită pomenire Patriarh Diodor, sub epitropia de atunci a Preafericirii Voastre, cu privire la prezența creștină, firavă la început, în Catar, lucrare definitivată de curând prin sfințirea de către Preafericirea Voastră a preafrumoasei Biserici a Sfântului Isaac Sirul, a Sfântului Mare Mucenic Gheorghe și a Sfântului Macarie Arhiepiscopul Ierusalimului, care are și locuință episcopală și un complex de dependențe spre mângâierea, sprijinirea și sfințirea Creștinilor Ortodocși care trăiesc acolo și nu numai.

Pentru toate acestea, Preafericite, noi, Aghiotafiții, vă avem pildă și imbold spre a lucra împreună cu Preafericirea Voastră, precum mădularele trupului cu capul, și colaborăm între noi în mod armonios ca să dăm mărturia concordiei și a unității în lume și spre a se lăuda, prin viețuirea noastră, numele slăvitei noastre Obști și al Bisericii Sfântului Sion, precum și spre slava numele Celui Preaînalt.

În final, înalț paharul și vă uez, Preafericite, în numele Sfântului Sinod și al întregii Obști sănătate, putere și ocrotire de sus pentru ca statornic și drept să ocârmuiți corabia Bisericii Sionului spre plinirea misiunii ei de pacificare, împăcare și mântuire în Țara Sfântă și în trupul Bisericii Ortodoxe de pretutindeni. Amin”.

2. Cuvântarea Consulului General al Greciei la Ierusalim domnul Hristos Sofianopulos :

Preafericite,

Preasfințiților,

Sfințiți Părinți,

Doamnelor și Domnilor,

Ziua de astăzi, în care se cinstește pomenirea Sfinților Patruzeci de Mucenici are o deosebită însemnătate, de vreme ce Obștea Aghiotafită și evlavioșii credincioși, pelerinii și Comunitatea Ortodoxă cinstesc cu fastul cuvenit Onomastica Întâi-stătătorului Bisericii Sionului, Maica Bisericii, a Preafericirii Voastre, Patriarhul Ierusalimului Teofil III.

Aflându-mă la această sărbătoare cu sentimente de sinceră bucurie și deosebită cinstire, aş vrea, Preafericite, să exprim sprijinul neclintit și susținerea Greciei față de străvechea Patriarhie a Ierusalimului și să Vă adresez din inimă urările noastre de sănătate, putere și lungime de zile, pentru a continua înalta Voastră misiune atât națională, cât și religioasă, care dobândește tot mai multă importanță și însemnătate în această epocă dificilă.

De-a lungul drumului său de veacuri, Patriarhia Greco-Ortodoxă a Ierusalimului a jucat un rol istoric deosebit de important și, în calitate de centru religios al Sfințelor Locuri, continuă să fie un izvor nesecat de nădejde și să transmită, la toate marginile lumii, dinspre Sfânta Cetate, mesajul mântuirii oamenilor, de vreme ce păzește în fiecare zi, datorită devotamentului și abnegației Părinților Aghiotafiți, cele mai importante Locuri de închinare ale Creștinătății.

Această Sfântă Instituție este un punct de referință pentru grecii de pretutindeni și un simbol al prezenței de veacuri a Elenismului la Locurile Sfinte, de vreme ce constituie o legătură strânsă de prietenie și colaborare cu alte popoare și este purtătorul de cuvânt al Creștinilor Ortodocși din această regiune, păstrând prețioase tradiții și transmițând în toată lumea mesajul ecumenic al Ortodoxiei.

Preafericite,

Într-o epocă a instabilității, a fluctuației și a neconținutelor neorânduiri care par să încurajeze intoleranța, îndârjirea și adversitatea, lucrarea Voastră atât

de importanță care este condusă de o sinceră intenție de înțelegere și împăcare, nu numai în relațiile cu alte dogme și cu alte religii, dar și în aria mai vastă a strădaniei de pacificare în această regiune mult încercată, conferă înălțime etică Patriarhiei Ierusalimului, care apără prezența creștină în Orientul Mijlociu, ca factor de moderație și stabilitate. Prin mulțimea inițiativelor Voastre, favorizați reînnoirea și promovarea Locurilor Sfintelor ale Creștinătății, de vreme ce vă îngrijiți de păstrarea Status Quo-ului din Țara Sfântă și de călăuzirea duhovnicească și bunăstarea unei turme care trece prin mari încercări, pentru că provocările epocii și primejdiile care pândesc sunt multe. Este însă cert faptul că toți cei care uneltesc împotriva Patriarhiei, în zadar se ostenesc. Strădaniile lor se lovesc și se vor lovi mereu de puterea pe care această Sfântă Instituție o absoarbe din îndelungata sa istorie și tradiție, din unitate, din adâncă credință, din devotamentul Obștii Aghiotafite și din ocârmuirea ei, Preafericite, care, având deplină percepție și conștientizare a împrejurărilor, cu tărie și hotărâre, se îngrijește de prezentul și viitorul ei.

Preafericite,

Povara pe care v-ați asumat-o este mare și lupta pe care o presupune este îndelungată și ostenitoare. Sunt deplin încredințat că, prin ajutorul lui Dumnezeu și prin contribuția activă a noastră a tuturor, veți continua lucrarea Voastră și veți duce la bun sfârșit înalta Voastră misiune.

La mulți ani!"

3. Cuvântările reprezentanților credincioșilor din regiunile ce țin de jurisdicția Patriarhiei, a reprezentanților Bisericii Ortodoxe și ale altora, cărora Preafericitul le-a mulțumit prin această cuvântare a Sa:

„Iezerul ca un rai și gerul ca un zăduf Mucenicii au socotit, Hristoase Dumnezeule. Înfricoșările tiranilor nu au îngrozit cugetele lor. Nu s-au temut vitejii de adaosurile muncilor, câștigând Crucea dumnezeiască armă prin care pe vrăjmașul ca niște tari l-au biruit. De unde și cununile darului au luat”, cântă imnograful Bisericii.

Excelența voastră domnule Consul General al Greciei, domnule Hristos Sofianopulos,

Cinstiți Părinți și Frați,

Evlavioși Creștini și pelerini,

„Strigați lui Dumnezeu tot pământul, cântați numele Lui, dați slavă laudei Lui” (Psalmul 65, 1) strigă Biserica lui Hristos prin gura Proorocului și Împăratului David la pomenirea Sfinților lui Hristos purtători de chinuri, a marilor Mucenici cei patruzeci care au mărturisit în cetatea Sevastiei.

Acești Sfinți, care erau cu obârșia din diferite țări, dar slujeau în aceeași oaste, nu s-au temut de adaosurile muncilor, câștigând Crucea dumnezeiască armă prin care pe vrăjmașul l-au biruit. De unde și cununile darului au luat, adică numele de Creștin prin care acum petrec între cei de sus, potrivit imnografului lor.

Astăzi, când Sfânta noastră Biserică a Ierusalimului, cinstește pomenirea Sfinților Patruzeci de Mucenici și, în mod special, a Sfântului Teofil care a mărturisit împreună cu ei, al cărui cinstit nume îl poartă Smerenia noastră, am coborât în locul martiriului și a îngropării de trei zile a Mântuitorului Hristos, adică în Sfânta Biserică a Învierii unde am săvârșit marea și dumnezeiasca Taină a Euharistiei. În plus, am înălțat doxologie de mulțumire lui Dumnezeu cel în Sfânta Treime slăvit cu ocazia cinstitei Onomasticii a noastre, ce purtăm numele Mucenicului Teofil, fiind

înconjurați de cuvioși membri ai Obștii Aghiotafite și rugându-se împreună cu noi evlavioși creștini ai turmei noastre purtătoare a numelui lui Hristos și pelerini veniți din alte locuri.

Aceasta am făcut cugetând la cuvintele dumnezeiescului Pavel: „Mulțumind totdeauna pentru toate întru numele Domnului nostru Iisus Hristos, lui Dumnezeu Tatăl” (Efeseni 5, 20).

Acest praznic de fiecare an al Sfinților Patruzeci de Mucenici și, mai ales, a Sfântului Teofil care a mărturisit împreună cu ei, pe care strălucit îl sărbătorește Sfânta noastră Biserică a Ierusalimului, nu se referă la smerenia Noastră, ci, mai ales și în primul rând, la treapta patriarhală prin care se arată faptul că Biserica lui Hristos are drept temelie sângele izbăvitor vărsat prin Răstignire de Hristos, precum și sângele Sfinților care s-au făcut mărturisitori ai cinstitului Său Sânge. De aceea și preaînțeleptul Pavel spune: „Având împrejurul nostru atâta nor de mărturii, să lepădăm orice povară și păcatul ce grabnic ne împresoară și să alergăm cu stăruință în lupta ce ne stă înaintea, cu ochii ațintiți asupra lui Iisus, începătorul și plinitorul credinței Care pentru bucuria pusă înaintea-I, a suferit Crucea, n-a ținut seama de ocară ei și a șezut de-a dreapta tronului lui Dumnezeu” (Evrei 12, 1-2).

Sfinții Mucenici ai dragostei lui Hristos sunt cei care au mărturisit prin sângele lor pentru adevărul și credința în Hristos Cel răstignit și înviat. De aceea și dumnezeiescul Pavel îl îndeamnă pe ucenicul lui Timotei: „Nu te rușina a mărturisi pe Domnul nostru, căci Dumnezeu nu ne-a dat duhul temerii, ci al puterii și al dragostei și al înțelepciunii” (2 Timotei 1, 7-8).

Sfinții Patruzeci de Mucenici prăznuiți astăzi se arată pilde de urmat, pentru lupta pe care au dus-o în viața pământească spre a deveni moștenitori ai Împărăției lui Dumnezeu. „Prin multe suferințe trebuie să intrăm în Împărăția lui Dumnezeu”

(Fapte 14, 22) spune Scriptura. „Căci viața de acum este luptă. Este luptă împotriva păcatelor și a poftelor și a celor ce cugetător ne războiesc. Deci la această luptă să alergăm și să biruim”, spune Icumenie.

La această luptă a mărturisirii dragostei Evangheliei lui Dumnezeu și a Mântuitorului nostru Iisus Hristos suntem chemați și noi, iubiții mei frați, mai ales în această binecuvântată perioadă a Sfântului și Marelui Post, având ca ajutători și ocrotitori pe Sfinții Patruzeci de Mucenici, pe cel care a mărturisit împreună cu ei, Mucenicul Teofil al cărui nume îl purtăm, și pe Preabinecuvântata Născătoare de Dumnezeu, Maica Domnului și pururea Fecioara Maria. Pe aceștia să-i rugăm a ne învrednici să ajungem cu pace la Învierea cea de a treia zi a lui Dumnezeu și Mântuitorul sufletelor noastre.

În plus, cerem pentru toți cei care se roagă împreună cu Noi și care cinstesc acest praznic putere de sus, harul Sfântului Mormânt, răbdare și toată binecuvântarea de la Dumnezeu. De asemenea, aducem calde mulțumiri celor care ne-au adresat cuvântări, Preasfințitului Aristarh, Arhiepiscop al Constantinei și Secretar General, care a vorbit în numele membrilor Sfântului Sinod și al Obștii noastre Aghiotafite, Excelenței Sale, Consulul General al Greciei, domnul Hristos Sofianopulos, Preacuviosului Arhimandrit Atanasie, reprezentant al Sfintei Biserici surori a Rusiei, care ne-a transmis urările Preafericitului Patriarh al Moscovei Chiril, Preacuviosului Arhimandrit Teofil, reprezentant al Sfintei Biserici surori a României, care ne-a transmis urările Preafericitului Patriarh al României Daniil, Preasfințitului Mitropolit al Nazaretului Chiriak, care a vorbit în numele credincioșilor noștri din Nazaret, Preasfințitului Arhiepiscop al Ioppei Damaschin, care a vorbit în numele credincioșilor noștri din Ioppe, Preacuviosului Arhimandrit Rafail, care a vorbit în numele credincioșilor din Iordania de Nord, Directorului Școlii noastre Patriarhale, Preacuviosul

Arhimandrit Matei, Preasfințitului Arhiepiscop al Catarelor Macarie, care a vorbit în numele credincioșilor din Sfânta Arhiepiscopie a Catarelor, Preasfințitului Arhiepiscop al Madavei Aristobul, care a vorbit în numele Comunității de curând constituite din Beersheba, Preacucernicului Părinte Farah Badur, care a vorbit în numele Bisericii Sfântului Iacov Fratele Domnului, Preacuviosului Arhimandrit Ignatie, care a vorbit în numele Comunității din Betjala, Părintelui Iconom Sava, care a vorbit în numele Comunității din Beit-Sahur, stimatului domn Abu-Aeta din Satul Păstorilor, domnului Misiel Fretz, care a vorbit în numele asociației din Betleem și tuturor celor care au participat la această sărbătoare.

În sănătatea voastră a tuturor!

A urmat masa de post la care a luat parte Consulul General al Greciei, domnul Hristos Sofianopulos, și în cadrul căreia Preafericitul a conferit rangul de Arhimandrit Ieromonahului Aghiotafit Martirie care a slujit în Madiva.

Din partea Secretariatului General

[httpv://youtu.be/scDdCKsovyE](http://youtu.be/scDdCKsovyE)

DUMINICA ORTODOXIEI LA

PATRIARHIE

Duminică, 4/17 martie 2019, Patriarhia a prăznuit Duminica Ortodoxiei în Sfânta Biserică a Învierii.

În această duminică, prima din Sfântul și Marele Post, Biserica prăznuiește triumful reprezentat de restabilirea cultului Sfintelor Icoane, după un veac și jumătate de prigonire și distrugere a acestora de către iconoclaști, în timpul Împăratului Mihail și a mamei sale, Sfânta Teodora, pe când era Patriarh Sfântul Metodie Mărturisitorul.

Biserica face în această zi pomenirea apărătorilor Sfintelor Icoane, bine-credincioși Patriarhi, Ierarhi, Împărați și simpli credincioși, ca mărturisitori ai venirii în trup pe pământ a Domnului nostru Iisus Hristos.

1. Vecernia

Acest eveniment, care se identifică cu Ortodoxia, validat de al VII-lea Sinod Ecumenic din anul 787 d.Hr., a fost prăznuit de Biserica Ierusalimului prin Vecernia săvârșită seara în Biserica Învierii. A fost tămâiată Piatra Ungerii, Sfântul Mormânt, Golgota, iar apoi a urmat Vohodul Mare și Litia. Slujba a fost condusă de Părintele nostru Teofil, Patriarhul Ierusalimului, însoțit de Arhierei, membrii ai Sfântului Sinod, Preoți și Diaconi Aghiotafiți. A cântat Protopsaltul Constantin Spiropulos și au participat numeroși credincioși.

1. Ziua Praznicului

În ziua Praznicului s-a săvârșit Sfânta Liturghie în Biserica Învierii, sub conducerea Preafericitului Părintelui nostru Teofil, Patriarhul Ierusalimului, având ca împreună-

liturghisitori pe Preasfințitul Isihie, Mitropolitul Capitoliadei, Preasfințiții Arhiepiscopi Aristarh al Constantinei, Teodosie al Sevastiei, Dimitrie al Lidei, Macarie al Catarelor, Preasfințitul Ioachim, Mitropolitul Elenupolei și preoți Aghiotafiți, în frunte cu Arhimandritul Nectarie, Gheron al Camarasei. A cântat Protopsaltul Constantin Spiropulos, a fost prezent Consulul General al Greciei, domnul Hristos Sofianopulos și au participat numeroși credincioși localnici și pelerini.

Sfânta Liturghie a fost urmată de procesiunea cu Sfintele Icoane. A fost înconjurat Sfântul Mormânt de trei ori și fiecare altar o dată, iar apoi a fost citit Actul Sinodal al Ortodoxiei cuprins în Triod.

După aceasta, în sunetul clopotelor, s-a mers la Patriarhie unde s-au adresat omagii Preafericitului care a rostit această cuvântare în limba greacă:

„Arătatu-s-a cu adevărat lumii dumnezeiescul har, slavă și cinste se arată acum, saltă Biserica primind podoaba goliciunii sale”, spune Sfântul Părintele nostru Teodor Studitul.

Iubiți frați în Hristos,

Evlavioși creștini și închinători,

Astăzi Sfânta Biserică a noastră, a Ortodocșilor, face pomenirea înălțării Sfintelor și cinstitelor Icoane, săvârșită de evlavioșii și pururea-pomeniții Împărați ai Constantinopolului Mihail și mama sa Teodora în timpul Sfântului Patriarh Metodie Mărturisitorul.

Erezia iconoclasmului, adică necinstirea Sfintelor Icoane, a reînviat erezia arianismului, condamnată de Sfintele Sinoade

Ecumenice, și a nestorianismului, care nega desăvârșita dumnezeire a lui Dumnezeu Cuvântul, a Domnului nostru Iisus Hristos, Care S-a făcut om, întrupându-Se din Născătoarea de Dumnezeu și pururea Fecioară Maria.

Iată de ce Sfântul Teodor Studitul spune: „Saltă Biserica primind podoaba goliciunii sale”. Podoaba pe care a primit-o Biserica este, potrivit Sfântului Chiril al Alexandriei, unirea după ipostas a lui Dumnezeu Cuvântul cu firea noastră omenească pe care în Duhul Sfânt a luat-o asupra Sa.

Marea și nepătrunsa taină a dumnezeieștii Iconomii, adică întruparea lui Dumnezeu Cuvântul, constituie temelia nesurpată a învățăturii creștine și în special a credinței noastre Ortodoxe, așa cum este mărturisită de Sfinții Apostoli și Evangheliști și mai cu seamă de Sfântul Ioan Teologul care spune: „Și Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălășluit între noi și am văzut slava Lui, slavă ca a Unuia-Născut din Tatăl, plin de har și de adevăr” (Ioan 1, 14). Și în alt loc spune: „Ce era de la început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și mâinile noastre au pipăit despre Cuvântul vieții” (1 Ioan 1, 1).

Cu adevărat, iubiții mei frați, astăzi s-a arătat lumii dumnezeiescul har pentru că Hristos Cuvântul, Noul Adam, a redat Bisericii Sale podoaba ei. „Sărbătorea, prăznuia poporul Domnului cel cu numele lui Hristos, văzând Biserica iarăși strălucind de frumusețea chipului dumnezeiesc pe care Dumnezeu ca om l-a purtat ca să ne mântuiască pe noi”, cântă imnograful.

Cu alte cuvinte, închipuirea în icoană și redarea lui Dumnezeu Cuvântul întrupat se referă la firea Lui omenească, iar nu la firea Lui dumnezeiască. „A sărăcit, a flămânzit și a însetat cu trupul Cuvântul, acestea fiind însușiri ale firii umane prin care este cuprins. Dar, după dumnezeire, Acesta este simplu și nu poate fi cuprins”, spune Sfântul Teodor Studitul. „Cine poate întocmi o asemuire a lui Dumnezeu Care este

nevăzut, netrupesc, necuprins și fără formă? Este așadar culmea nebuniei și a necuviinței a da formă dumnezeirii”, învață Sfântul Ioan Damaschin.

Noi, frații mei, ascultând de Sfânta tradiție și de învățătura Bisericii lăsate de Sfinții Apostoli și Părinți, nu ne închinăm și nu venerăm materia, adică icoana în sine, ci prototipul, adică pe cel redat în icoană, după cum spune Marele Vasile: „Cinstea adusă icoanei se transmite prototipului”. Ne închinăm și sărutăm Sfintele Icoane prin raportare, nu ca venerare, nu ca niște pe dumnezei, ci ca pe icoane ale arhetipurilor.

În plus, prin Sfintele Icoane se sfințesc ochii celor care le privesc și tot prin icoane mintea se ridică spre cunoașterea lui Dumnezeu.

Această credință mărturisind-o euharistic în Sfânta Biserică a Învierii rugăm pe Dumnezeu Mântuitorul nostru să ne învrednicească a ajunge și la Învierea Sa cea de a treia zi. Împreună cu imnograful să spunem: „Cuvântul Tatălui cel necuprins din tine, Născătoare de Dumnezeu, S-a cuprins, întrupându-Se; și chipul cel întinat la chipul cel dintâi întorcându-l cu dumnezeiasca podoabă l-a amestecat. Deci, mărturisind mântuirea îl închipuim cu fapta și cuvântul”. Amin.

Din partea Secretariatului General

<httpv://youtu.be/-vllid7cBUE>

ACATISTUL NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU (STAREA I) LA PATRIARHIE

În seara zilei de vineri, 2/15 martie 2019 a avut loc slujba Imnului Acatist (Starea I) în Sfânta Biserică a Învierii.

Această slujbă, ce a cuprins Canonul „Deschide-voi gura mea”, și icoasele Stării I a Imnului Acatist „Îngerul cel mai-întâi stătător”, săvârșită în cadrul Pavecerniței Mici, a fost condusă de Preafericitul Părintele nostru Teofil Patriarhul Ierusalimului. Au cântat Protopsaltul Sfintei Biserici a Învierii, domnul Constantin Spiropulos, și Arhimandritul Dimitrie. Au luat parte localnici din Ierusalim și pelerini, fiind prezent și Consulul General al Greciei la Ierusalim domnul Hristos Sfianopulos. Către aceștia Preafericitul a ținut această cuvântare:

„Îngerul cel mai întâi stătător din cer a fost trimis să zică Născătoarei de Dumnezeu: Bucură-te. Și împreună cu glasul cel netrupesc, văzându-Te pe Tine, Doamne, întrupat, s-a spăimântat și a stat strigând către dânsa unele ca acestea: Bucură-te, cea prin care răsare bucuria; bucură-te, cea prin care pierie blestemul”, spune autorul acestui imn teologic care se referă la Bunavestire a Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria, precum și la taina negrăită care s-a săvârșit într-însa prin Duhul Sfânt, taina Întrupării lui Dumnezeu Cuvântul, a Domnului nostru Iisus Hristos.

Iubiți frați în Hristos,

Evlavioși creștini și închinători,

Sfânta Slujbă a Imnului Acatist al Maicii Domnului constituie

un element distinctiv al Sfântului și Marelui Post al Paștilor, adică al Praznicului îngropării de trei zile și al strălucitei Învieri a Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Iar Învierea din morți a Domnului nostru Iisus Hristos se referă în esență la firea noastră omenească pe care Și-a asumat-o Dumnezeu și Mântuitorul nostru Iisus Hristos, după cum mărturisește Sfântul Ioan Evanghelistul zicând: „Și Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălășluit între noi și am văzut slava Lui, slavă ca a Unuia-Născut din Tatăl, plin de har și de adevăr” (Ioan 1, 14).

Marea și negrăita taină a Întrupării lui Dumnezeu Cuvântul nu constituie o teorie filozofică sau o născocire, ci un fapt concret și neîndoielnic din istorie care a avut loc în timp și în spațiu prin persoana Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria, după cum mărturisește Evanghelistul Luca atunci când zice: „Și intrând îngerul la ea a zis: Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei. Și iată, vei lua în pânțe și vei naște fiu și vei chema numele Lui Iisus” (Luca 1, 28, 31). „Și a zis Maria către înger: Cum va fi aceasta de vreme ce eu nu știu de bărbat? Și răspunzând, îngerul i-a zis: Duhul Sfânt Se va pogorî peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri; pentru aceea și Sfântul Care Se va naște din tine Fiul lui Dumnezeu Se va chema” (Luca 1, 34-35).

Cuvintele: „Bucură-te, cea plină de har” rostite de îngerul Gavriil către Fecioara Maria se referă la două aspecte. Primul este faptul că prin acest glas netrupesc al Îngerului, adică prin glasul Duhului Sfânt, Fecioara Maria s-a făcut vas al dumnezeiescului har, iar dumnezeiescul har a slobozit-o de orice păcat omenesc și astfel S-a întrupat din ea în chip ipostatic Dumnezeu Cuvântul Hristos. În al doilea rând, cuvintele: „Bucură-te” ale îngerului se referă la faptul că a strălucit în lume bucuria mânuirii. Și aceasta pentru că a pierit blestemul care îi ținea legat cu lanțul stricăciunii și al morții pe cei întâi-zidiți, pe Adam și pe Eva, după cum

formulează Iosif Imnograful zicând: „Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, vasul bucuriei prin care blestemul strămoașei s-a dezlegat” și: „Ridicarea lui Adam, bucură-te, Fecioară, Mireasa lui Dumnezeu, omorârea Iadului”.

Sfântul Ioan Damaschin cheamă toate neamurile și toată seminția omenească să cinstească nașterea Maicii lui Dumnezeu Maria, pentru că aceasta a născut lumii vistierie de bunătăți neșefuită. Prin ea Ziditorul întreaga fire spre mai bine a mutat-o, prin umanitate. Dacă omul, și minte și materie fiind, este legătură între întreaga Zidire văzută și nevăzută, atunci Creatorul, Cuvântul lui Dumnezeu, unindu-Se cu firea oamenilor, prin aceasta S-a unit cu întreaga Zidire”.

Cu alte cuvinte, datorită Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria, Ziditorul, adică Dumnezeu Tatăl și Creatorul lumii, a mutat spre mai bine întreaga fire prin intermediul firii omenești a lui Hristos pe care a luat-o din curatele sângeuri ale Maicii Sale. Deci, dacă omul, care este între minte și materie, constituie o legătură între întreaga zidire văzută și nevăzută, atunci Cuvântul lui Dumnezeu, de vreme ce S-a unit cu firea omenească, prin aceasta S-a unit cu toată Zidirea.

Iată deci de ce Născătoarea de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria este recunoscută drept cea mai slăvită creație a lui Dumnezeu atât pe pământ cât și în cer. Și iată de ce preabinecuvântata Născătoare de Dumnezeu este considerată „mai cinstită decât oștile îngerești ale Heruvimilor și mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii”.

Acest imn al Maicii Domnului, de slavă și de cerere în același timp, a fost rânduit de Sfinții Părinți ai Bisericii să fie cântat pe tot parcursul Sfântului și Marelui Post al Paștilor, pentru că Preasfânta Născătoare de Dumnezeu este prin excelență mijlocitoarea noastră către Dumnezeu.

Cu alte cuvinte, Maica Domnului este cea care mijlocește

pentru noi, toți oamenii care o chemăm. Aceasta se datorează faptului că Născătoarea de Dumnezeu s-a împărtășit de dumnezeiasca slavă a Fiului și Dumnezeului ei și Domnul nostru Iisus Hristos prin nepătrunsa taină a dumnezeieștii Iconomii, adică a întrupării lui Dumnezeu Cuvântul. „Cât sunt de necercetate judecățile lui Dumnezeu și cât de nepătrunse căile Lui!” (Romani 11, 33), spune Apostolul Pavel.

Dragostea lui Dumnezeu, mila lui nemăsurată și iubirea Lui de oameni negrăită ne cheamă prin propovăduirea Sfântului Apostol Pavel, mai ales acum în timpul Marelui Post, „la cunoașterea tainei lui Dumnezeu Tatăl și a lui Hristos în care sunt ascunse toate vistieriile înțelepciunii și ale cunoștinței” (Coloseni 2, 2-3). Iar vistieriile ascunse ale înțelepciunii și cunoștinței Mântuitorului nostru Dumnezeu nu sunt altele decât lumina necreată a adevărului lui Dumnezeu, „Care voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină” (1 Timotei 2, 4), potrivit înțeleptului Pavel.

Să-L rugăm și noi, iubiții mei frați, pe Dumnezeu și Mântuitorul nostru Iisus Hristos ca, pentru rugăciunile Preabinecuvântatei Stăpânei noastre, Născătoarea de Dumnezeu, să ne învrednicim a străbate calea sfântului Post în pocăință și să ajungem la Învierea Mântuitorului nostru Hristos cea purtătoare de lumină, ascultând cuvintele imnografului Bisericii care spune: „Venit-a Postul, maica curăției, cea care învinovățește păcatul și este vestitoarea pocăinței, purtarea îngerilor și mântuirea oamenilor. Să strigăm credincioșii: Dumnezeule, miluiește-ne pe noi!”. Amin.

Din partea Secretariatului General

<httpv://youtu.be/1dU00LHjpFw>

SLUJBA DE SFINȚIRE A BISERICII CELUI ÎNTRE SFINȚI PĂRINTELE NOSTRU ISAAC SIRUL ȘI A SFÂNTULUI GHEORGHE PURTĂTORUL DE BIRUINȚĂ DIN DOHA

Vineri, 9/22 februarie 2019 s-a săvârșit slujba de sfințire a Bisericii Cuviosului Părintelui nostru Isaac Sirul, a Sfântului slăvitului Mare Mucenic Gheorghe Purtătorul de biruință și a Sfântului Macarie Patriarhul Ierusalimului.

Mai înainte de a oferi detalii cu privire la slujbă, se cuvine să dăm câteva date istorice referitoare la întemeierea acestei sfinte Biserici.

În jurul anului 1990 cel întru fericită pomenire Patriarhul Diodor I al Ierusalimului a vizitat prima oară Qatarul, care aparține jurisdicției Patriarhiei Ierusalimului din Peninsula arabică. A fost primit de Emirul de atunci Hamed Bin Khalifa Al Thani, suveranul Qatarului.

Acestei vizite i-a urmat o delegație trimisă de Patriarhul Diodor, condusă de actualul Patriarh al Ierusalimului, atunci Arhimandritul Teofil, spre a cere ambasadorului de atunci al Statelor Unite ale Americii, domnul Patrick Theros, să îngăduie săvârșirea slujbei de Paști în sala Ambasadei Americii, pentru comunitatea mică de greci de acolo, căci până atunci nu exista o Biserică pentru creștinii din Qatar.

Făcându-se deci acest început, au urmat acțiuni de cerere către guvernul din Qatar pentru eliberarea unei autorizații de construcție a unei Biserici de către Patriarhie în capitala Qatarului, Doha.

Guvernul Qatarului a răspuns la această cerere și a dat Patriarhiei un teren în Doha, nu ca proprietate, ci doar pentru uz. Pe acest teren a început construcția Bisericii care tocmai s-a sfințit. Acest pas făcut de Patriarhie a constituit un exemplu și pentru alte confesiuni creștine cărora, în urma cererii lor, li s-au dat terenuri în aceeași zonă, unde au ridicat biserici. Astfel, Patriarhia a devenit ocazia revenirii Creștinismului în Qatar. În anul 2010 Preafericitul Părintele nostru Teofil Patriarhul Ierusalimului a vizitat Qatarul, fiind primit de Emirul Hamed Bin Khalifa Al Thani, suveranul Qatarului, și a așezat piatra de temelie pentru ridicarea Bisericii.

Lucrările de construcție a Bisericii, precum și a Stăreției / Casei episcopale, aflată de cealaltă parte a ei, au fost continuate prin multele osteneți și strădaniile neobosite ale Epitropului Patriarhal din Qatar, Arhimandritul Macarie Aghiotafitul care, în anul 2014, a devenit Arhiepiscop al Qatarului. Prin contribuția economică a Patriarhiei și a evlavioșilor donatori, construcția a ajuns astăzi la final, fiind necesară sfințirea ei prin săvârșirea slujbei de inaugurare și consolidare în veac spre slujirea și sfințirea credincioșilor greco-ortodocși din diferite țări, în număr de zece mii în prezent.

Slujba s-a săvârșit în ziua fixată, potrivit Tipicului Bisericii Ortodoxe referitor la slujbele de sfințire, prin înconjurarea Bisericii de trei ori cu Sfintele Moaște ale Cuvioșilor Mucenici din Lavra Sfântului Sava cel Sfințit, așezarea lor în piciorul Sfintei Mese, ungerea acestuia, a antimiselor și a pereților Bisericii cu Sfântul Mir și prin săvârșirea Sfintei Liturghii condusă de Preafericitul Patriarh al Ierusalimului Teofil, având ca împreună-liturghisitori pe

Preasfințiții Arhiepiscopi Aristarh al Constantinei, Macarie al Qatarului, Filumen al Pellei, Aristovul al Madavei și Ioan din Biserica Serbiei, Arhimandritul Evdochim, duhovnicul Sfintei Lavre a Cuviosului Sava cel Sfințit, preotul Gheorghe din Madiva și Arhidiaconul Marcu. Au cântat corul din Tesalonic sub conducerea domnului Ioan Hasanidis în greacă și corul parohiei în arabă. Au fost prezenți Ambasadorul Greciei în Qatar, Excelența Sa domnul Constantin Orfanidu și Ambasadorul Republicii Cipru în Qatar, Excelența Sa domnul Mihail Zaharioglu, reprezentanți diplomatici ai altor state, clerici invitați din Mitropoliile Bisericii Greciei și Bisericii Cretei, Egumena monahia Teoxeni și monahii din Mănăstirea stavropigie Hrisopighi din Mitropolia de Kidonia și Apokoronou. Au participat credincioși de pretutindeni care s-au rugat și au slăvit pe Dumnezeu pentru această Biserică aflată în centrul Peninsulei Arabice, care a fost sfințită spre a se putea săvârși în ea Sfintele Taine.

Către aceștia Preafericitul a ținut această cuvântare:

„Pe toate le-a luminat Hristos cu venirea Sa. Lumea a înnoit-o prin dumnezeiescul Său Duh, sufletele se înnoiesc. Căci casă s-a ridicat acum spre slava Domnului, unde și înnoiește inimile credincioșilor Hristos Dumnezeul nostru spre mântuirea oamenilor”, cântă imnograful Bisericii.

Iubiți frați în Hristos,

Credincioși creștini,

Bucură-te, cerule, și să se veselească pământul, căci, prin harul lui Dumnezeu, ne-am adunat astăzi, sfântul cler și poporul bine-credincios, în Emiratul statului Qatar, aflat sub jurisdicția canonică duhovnicească a Patriarhiei Ierusalimului pentru ca, prin Euharistie și doxologie, să săvârșim sfințirea acestei preafrumoase Biserici ridicate spre cinstirea Sfântului local Cuviosul Părintele nostru Isaac Sirul, precum

și a Sfântului Mare Mucenic Gheorghe.

În Istoria sfântă, adică în Sfânta Scriptură, se menționează că Domnul Dumnezeu a arătat Cortul mărturiei pe care l-a înfipt în pământ Sfântul Moise. Acest Cort al mărturiei „avea rânduieli pentru slujba dumnezeiască” (Evrei 9, 1). „Iar Solomon I-a zidit Lui casă” (Fapte 7, 47), adică Biserică în se care aduceau jertfe de animale „al căror sânge era adus pentru păcate în Sfânta Sfinților” (Evrei 13, 11).

Noi însă, după cum mărturisește Sfântul Ioan Evanghelistul, am văzut slava strălucitoare a lui Dumnezeu Cuvântul, Domnul nostru Iisus Hristos, Care a venit în trup, slavă pe care o avea de la Tatăl în harul adevărului. „Și celor câți L-au primit prin credință, le-a dat tuturor putere să se facă fii ai lui Dumnezeu, care nu din sânge, nici din poftă trupească s-au născut, ci de la Duhul Sfânt s-au înmulțit; casă de rugăciune am întemeiat și strigăm: Această casă întărește-o, Doamne”.

Casa lui Dumnezeu, adică Biserica sfințită, este inseparabil legată de slujirea în Duh și adevăr și închinarea către Dumnezeu. „Duh este Dumnezeu și cei ce I se închină trebuie să I se închine în duh și în adevăr” (Ioan 4, 24). „Iar rugăciunea este suirea minții către Dumnezeu sau cerere de la Dumnezeu a celor cuvenite” spune Sfântul Ioan Damaschin. Potrivit Sfântului Ioan Sinaitul, „rugăciunea este, prin calitatea ei, împreunare și unire a omului cu Dumnezeu, iar prin lucrare, hrană a sufletului și luminare a minții”.

De aceea, împreună cu Sfântul Patriarh Sofronie al Ierusalimului, predecesorul nostru, spunem: „Astăzi cele de jos împreună cu cele de sus prăznuiesc și cele de jos cu cele de sus împreună petrec; astăzi sfânta adunare a Ortodocșilor cu mare glas se bucură: Mare ești, Doamne, și minunate sunt lucrurile Tale și nici un cuvânt nu este de ajuns spre lauda minunilor Tale”.

În înfricoșătorul loc al Golgotei din Ierusalim fiind înălțat pe Cruce de bunăvoie Domnul a lucrat mântuirea noastră a oamenilor, înnoind toată făptura, iar în această Biserică sfințită prin puterea Duhului Sfânt și cu mijlocirea Preabinecuvântatei Stăpânei noastre Născătoarea de Dumnezeu Maria și rugăciunile Cuviosului Părintelui nostru Isaac și ale Sfântului Gheorghe, Biserică aflată în comuniune firească și duhovnicească cu Preasfântul și de Viață primitorul Mormânt al Mântuitorului Hristos, dăruiește luminarea și înnoirea Învierii Lui din morți tuturor celor care cu credință, în Duh și în adevăr slujesc și cu pocăință se roagă într-însa.

„Al Domnului este pământul și plinirea lui, lumea și toți cei ce locuiesc în ea” (Psalmul 23, 1) cântă David. Acest lăcaș al lui Dumnezeu, acum sfințit, din această oază ospitalieră a Emiratului arab al Qatarului cel atât de îmbelșugat, s-a ridicat și și-a deschis astăzi porțile, prin lucrarea Sfântului Duh, ca să intrăm în el toți, localnici și străini, cei care căutăm odihnă sufletească, ascultând chemarea Împăratului slavei, a Mântuitorului nostru Hristos Care spune: „Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați și Eu vă voi odihni pe voi. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați-vă de la Mine că sunt blând și smerit cu inima și veți găsi odihnă sufletelor voastre” (Matei 11, 28-29).

Această odihnă a sufletului a căutat-o și Cuviosul părintele nostru Isaac în pustiu cel secetos unde s-a arătat ca un pom al dreptății „care rodul său va da la vremea sa” (Psalmul 1, 3). Această dreptate dumnezeiască o bine-vestește Sfânta Biserică Greco-Ortodoxă a Ierusalimului propovăduind și mărturisind dragostea sinceră și iubirea de oameni, precum și pacea Mântuitorului nostru Hristos în orice vreme și în orice loc. „Dreptii, răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori” (Psalmul 91, 13), spune Psalmistul.

Dreptii răsădiți în casa Domnului nu sunt alții decât Sfinții Bisericii care, urmând iubirii smerite și jertfitoare a lui

Hristos, dau roadele lor de care ne bucurăm noi astăzi.

Spunem aceasta, iubiți frați în Hristos, pentru că mila lui Dumnezeu a dăruit smereniei noastre această binecuvântare de a săvârși sfințirea acestei frumoase lucrări, a acestui sfânt lăcaș ridicat din temelii de către iubitul nostru frate aghiotafit, Preasfințitul Arhiepiscop al Qatarului Macarie, lăcaș acum desăvârșit și împodobit. De aceea, împreună cu Psalmistul, spunem: „Doamne, sfințește pe cei ce iubesc bunăcuviința casei Tale și locul locașului slavei Tale” (Psalmul 25, 8).

În final, considerăm că se cuvine și este o datorie nu numai pentru Biserica Ierusalimului, ci și pentru toate Bisericile Ortodoxe surori, să mulțumim din adâncul inimii Excelenței Sale Ambasadorul Statelor Unite ale Americii, domnul Patrick Theros, și în mod special Maiestății Sale, Emirului statului Qatar, Hamed Bin Khalifa Al Thani și urmașului său, Maiestatea Sa Emirul Tamim Bin Hamed Al Thani, cărora le urăm ca Domnul Dumnezeu să le dăruiască sănătate, lungime de zile și putere spre a ocârmui bine statul și pe toți cetățenii lui. Împreună cu imnograful să zicem: „Cer plin de lumină s-a arătat Biserica, pe toți credincioșii luminându-i, întru care stând strigăm: Această Casă întărește-o, Doamne”. Amin.

După apolisul Sfintei Liturghii, Preafericitul a oferit celui care s-a ostenit pentru a aduce la desăvârșire această Sfântă Biserică, Preasfințitul Arhiepiscop Macarie al Qatarului, un set de encolpioane arhieresti, urându-i să continue lucrarea de mărturisire a iubirii lui Iisus Hristos cel Care S-a întrupat, S-a răstignit și a înviat, precum și de transmitere a predicii Evangheliei care a început în Betleem și a continuat în Nazaret, pe Înfricoșătoarea Golgotă și în Sfântul Mormânt Purtător de Viață. Arhiepiscopul Macarie I-a oferit Preafericitului icoana complexului Bisericii și a Arhiepiscopiei Qatarului, realizată de monahiile Sfintei

Mănăstiri Hrisopighi.

După Sfânta Liturghie a urmat masa îmbelșugată oferită în sala aflată la demisolul Bisericii sfințite.

Din partea Secretariatului General

PRAZNICUL SFÂNTULUI SIMEON PURTĂTORUL DE DUMNEZEU LA PATRIARHIE

Sâmbătă, 3/16 februarie 2019, s-a prăznuit pomenirea Sfântului Simeon Purtătorul de Dumnezeu, cel care L-a primit pe Domnul în brațele sale când Acesta a fost adus de părinții Lui la Templul lui Solomon la patruzeci de zile de la nașterea Sa după trup. Acest praznic a avut loc în Mănăstirea ce poartă numele Sfântului Simeon, aflată în partea de vest a Ierusalimului. Aici se află și mormântul Sfântului și o parte din moaștele lui, dăruite de Biserica romano-catolică din Croația.

Pentru pomenirea Sfântului Simeon, care a participat la Întâmpinarea Domnului, s-a săvârșit Sfânta Liturghie dimineața, condusă de Preafericitul Părintele nostru Teofil Patriarhul Ierusalimului, având ca împreună-liturghisitori pe Preasfințitul Chiriac Mitropolitul Nazaretului, Preasfințitul Isihie Mitropolitul Capitoliadei, Preasfințitul Aristarh Arhiepiscopul Constantinei, Preasfințitul Metodie Arhiepiscopul Taborului și Preasfințitul Ioachim Mitropolitul Elenupolei, Părinți Aghiotafiți, Arhidiaconul Marcu și alți

diaconi. A cântat Protopsaltul Sfintei Biserici a Învierii, domnul Constantin Spiropulos, ajutat de Arhimandritul Eusebie. Au fost prezenți Consulul General al Greciei la Ierusalim domnul Hristos Sofianopulos și numeroși credincioși, localnici și pelerini, din Rusia, România, Grecia și Cipru.

Acestora Preafericitul le-a adresat această cuvântare:

„Să se deschidă ușa cerului astăzi, căci Cuvântul Tatălui cel fără de început, luând început sub ani, nedespărțindu-Se de a Sa dumnezeire, de Fecioara Maică ca un prunc de patruzeci de zile de bunăvoie s-a dus în Biserica legii. Și pe Acesta în brațe L-a primit Bătrânul Strigând: Slobozește-mă, că ochii mei au văzut mântuirea Ta. Cel Ce ai venit în lume să mântuiești neamul omenesc, Doamne, slavă Ție!” cântă *imnograful Bisericii Sfântul Ioan Damaschin.*

Iubiți frați în Hristos,

Credincioși creștini și pelerini,

Cuvântul lui Dumnezeu cel necuprins și mai presus de ființă Care S-a născut în Biserica din Betleem și în iesle a fost culcat, ne-a adunat pe toți astăzi în acest loc sfânt, lăcaș al Sfântului Simeon, ca să prăznuim Întâmpinarea Domnului nostru Iisus Hristos, primit în brațele sale Dreptul Simeon.

Acest mare eveniment al intrării Pruncului Iisus în Templul lui Solomon, fiind adus de părinții Lui la patruzeci de zile de la nașterea Sa, potrivit Legii mozaice, îl povestește în amănunt Sfântul Evanghelist Luca zicând: „Și, din îndemnul Duhului, [Simeon] a venit la templu. Și, când părinții au adus înăuntru pe Pruncul Iisus, ca să facă pentru El după obiceiul Legii, el L-a primit în brațele sale și a binecuvântat pe Dumnezeu și a zis: Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău în pace, că ochii mei văzură mântuirea Ta pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor, luminează spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău Israel.” (Luca 2, 27-32)

Sfântul Simeon deține un loc aparte între personalitățile Istoriei sfinte, adică ale Sfintei Scripturi. Aceasta deoarece s-a învrednicit să primească în brațele sale pe Pruncul Iisus Dumnezeu din mâinile Născătoarei de Dumnezeu, Preasfânta Fecioară Maria.

Cu alte cuvinte, Simeon se arată martor nemincinos al întrupării și înomenirii lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru Iisus Hristos. Acest Simeon, mișcat de Harul și lucrarea Sfântului Duh, nu numai că a primit în brațele sale pe Fiul lui Dumnezeu, Hristos, dar L-a și recunoscut ca „mântuirea lui Dumnezeu”. „Căci au văzut”, zice, „ochii mei mântuirea Ta pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor” (Luca 2, 30-31).

Această trăire a bătrânului Simeon o mărturisește și psalmistul zicând: „lumină a răsărit celui drept”. Legea lui Dumnezeu nu este numai ură față de păcat, ci și lumină pentru cei drepti. „Spune «a răsărit» în loc de «răsare», pentru că întotdeauna celui care este bun și drept îi răsare în minte și în inimă lumina înțelegătoare și dumnezeiască”, spune Sfântul Chiril al Alexandriei.

„Cunoscută a făcut Domnul mântuirea Sa; înaintea neamurilor a descoperit dreptatea Sa (Psalmul 97, 2)”, spune Psalmistul. Domnul a făcut cunoscută această mântuire înaintea tuturor neamurilor, a dat la iveală dreptatea Sa tuturor oamenilor fără deosebire. „Tuturor oamenilor le-a adus apele mântuitoare și Împărăția Lui cea dreaptă a arătat-o neamurilor”, tâlcuiește Sfântul Teodorit al Cirului.

Cu adevărat, Bătrânul Simeon a intrat în templu cu lucrarea, adică luminarea, Sfântului Duh, după cum mărturisește Evanghelistul Luca: „Și Duhul Sfânt era asupra lui” (Luca 2, 25). Duhul Sfânt i-a descoperit lui Simeon că nu va muri mai înainte de a-L vedea pe Acela pe Care Domnul Dumnezeu L-a uns împărat și Mântuitor al lumii. „Și lui i se vestise de către Duhul Sfânt că nu va vedea moartea până ce nu va vedea pe

Hristosul Domnului" (Luca 2, 26).

Aceasta înseamnă că fără Sfântul Duh nimeni nu poate să înțeleagă taina dumnezeieștii iconomii, cu atât mai puțin lucrarea mântuitoare a Trupului tainic al lui Hristos, adică a Sfintei noastre Biserici Ortodoxe. Duhul Sfânt însă nu descoperă tainele negrăite ale lui Dumnezeu oamenilor care nu sunt curați cu inima și care sunt căldicei în credință (Cf. Apocalipsa 3, 16). „Apropiați-vă de Dumnezeu și Se va apropia și El de voi. Curățați-vă mâinile, păcătoșilor, și sfințiți-vă inimile, voi cei îndoielnici" (Iacov 4, 8), învață Sfântul Iacov Fratele Domnului.

„Și i-a binecuvântat Simeon și a zis către Maria, mama Lui: Iată Acesta este pus spre căderea și spre ridicarea multora din Israel și ca un semn care va stârni împotriviri" (Luca 2, 34). Aceste cuvinte proorocești ale Sfântului Simeon s-au împlinit prin lucrarea lui Hristos de pe pământ și mai ales prin pătimirea Sa pe Cruce și Învierea Sa din morți.

Cel ce este Dumnezeu desăvârșit și Om desăvârșit, Domnul nostru Iisus Hristos constituie pe de o parte căderea pentru cei necredincioși și îndoielnici și, pe de altă parte, Învierea pentru cei credincioși care nu se îndoiesc.

Învățătura Sfinților, a teologilor recunoscuți și a marilor Părinți ai Sfintei noastre Biserici a arătat limpede că, deși Hristos are două firi – dumnezeiască și omenească –, este totuși Unul ca ipostas și persoană. „Eu și Tatăl una suntem" (Ioan 10, 30), spune Domnul.

Potrivit Sfântului Chiril al Alexandriei, Bătrânul Simeon „numește semn care va stârni împotriviri Sfânta Cruce". Aceasta o propovăduiește și dumnezeiescul Pavel, referindu-se la cinstita Cruce a Domnului nostru Iisus Hristos: „Însă noi propovăduim pe Hristos cel răstignit: pentru iudei sminteală, pentru neamuri nebunie. Dar pentru cei chemați, și iudei și elini: pe Hristos puterea lui Dumnezeu și înțelepciunea lui

Dumnezeu" (1 Corinteni 1, 23-24).

Sfânta noastră Biserică ne cheamă prin gura Marelui Atanasie să ne asemănăm cu Dreptul Simeon și cu Proorocița Ana care s-au distins prin curăție, nerăutate, ținere de minte și întreagă-înțelepciune.

Să ne rugăm Sfântului Simeon, iubiții mei, și să zicem împreună cu imnograful: „Strălucește în sufletul meu, Doamne, lumina cea simțită, ca să Te văd limpede și să Te propovăduiesc Dumnezeu”. Amin.

După Sfânta Liturghie venerabilul și primitorul Egumen și restaurator al Mănăstirii, Arhimandritul Teodorit, a oferit o agapă sinodiei patriarhale și credincioșilor la stăreție și în curtea Mănăstirii.

<httpv://youtu.be/Lmlsqxv9jVY>

Din partea Secretariatului General

SĂRBĂTOAREA SFÂNTULUI TEODOSIE CHINOVIIARHUL LA PATRIARHIE

Joi, 11/24 ianuarie 2019, Patriarhia a făcut pomenirea Părintelui nostru Dreptul Teodosie Chinoviarhul la Sfânta sa Mănăstire din deșertul Iudeii, între Beit Sahour și Mănăstirea Sf. Sava cel Sfințit.

Sf. Teodosie a întemeiat această mănăstire chinovială la mijlocul secolului al V-lea. După ce a ajuns în Țara Sfântă din orașul său natal Capadocia, Sf. Teodosie s-a nevoit la

Mănăstirile din Palestina, ducând o viață cenobitică, anahorită și isihastă.

În această mănăstire, călugării urmau să se pregătească pentru a se alătura Mănăstirii Lavrei, ducând cu strictețe o viață singuratică, isihastă și câștigându-și traiul muncind din greu, cu mâna, pentru întreținerea celor săraci și păstrarea formelor de miluire a celor nevoiași. Sloganul lor era că „nici un leneș nu ar trebui să intre aici”.

Sf. Teodosie, împreună cu co-naționalul și tovarășul său întru nevoie Sava cel Sfințit și cu călugării lor, au jucat un rol semnificativ în lupta împotriva monofizitismului și a hotărârii predominante a Sinodului al IV-lea Ecumenic din 451 d.Hr. cu privire la ipostaza Domnului nostru Iisus Hristos în două firi, dumnezeiască și omenească.

Această mănăstire a fost grav deteriorată de diferite raiduri și a fost renovată în jurul anului 1905 de călugării cretani Galaction și Leontie, în jurul anului 1950, de către vrednicul de pomenire arhiepiscop Bartolomeu al Madabei, iar în ultimii patruzeci de ani a fost păstrată și renovată de egumenul Cretan, Arhimandritul Ieroteu.

Pomenirea Sf. Teodosie s-a făcut cu Vecernia seara în această mănăstire, slujbă condusă de ÎPS Arhiepiscop Teodosie al Sevastiei și cu Sfânta Liturghie dimineața, condusă de Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil, având drept împreună-slujitori pe ÎPS Mitropolit Timotei al Bostrei, ÎPS Arhiepiscopi Aristarh al Constantinei, Metodie al Taborului, Teofilact al Iordaniei, Ieromonahi aghiotafiți, preoți vorbitori de limba arabă, Arhidiaconul Marcu și alți diaconi. Răspunsurile la strană au fost date de Protopsaltul corului Bisericii Sfântului Mormânt, Constantinos Spyropoulos, și de călugării de la Lavra Sf. Sava, la slujbe participând mulți credincioși, în principal din orașul învecinat Beit Sahour, și alți pelerini.

Credincioșilor prezenți, Preafericitul le-a ținut această cuvântare în limba greacă:

„Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiuul cel neroditor și cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenele tale însutit roditoare; și te-ai făcut luminător lumii strălucind cu minunile, Cuvioase Părintele nostru Teodosie; roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.”

Iubiți frați întru Hristos,

Credincioși Creștini și pelerini,

Părintele nostru Teodosie care a strălucit cu minunile, care a lucrat pustiuul neroditor duhovnicește și trupește, ne-a adunat pe toți astăzi în Sfânta Mănăstire ce îi poartă numele, ca să cinstim pomenirea sa.

„Mari și minunate sunt lucrurile Tale, Doamne Dumnezeule Atotțitorule, drepte și adevărate sunt căile Tale, Împărate al neamurilor” (Apocalipsa 15, 3).

Pe această cale dreaptă și adevărată a Domnului a mers Părintele nostru Teodosie care s-a arătat Chinoviarh, adică începător al vieții de obște a monahilor, dar și dascăl al pustiei, adică învățător al viețuirii duhovnicești în Hristos pentru cei ce se nevoiau sub îndrumarea lui, așa cum cântă și imnograful său: „Cuvioase Părinte Teodosie, în tot pământul a ieșit vestirea isprăvilor tale, pentru care în ceruri ai aflat plata ostenelelor tale. Taberile drăcești ai pierdut, cetele îngerești ai ajuns, a cărora viață fără prihană ai urmat. Îndrăznire având către Hristos Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.”

Cu adevărat, iubiți mei frați, Cuviosul Teodosie „cetele îngerești a ajuns, a cărora viață fără prihană a urmat”. De aceasta ne încredințează, de altfel, și sinaxarul său care

înregistrează mulțime de minuni pe care le-a săvârșit de-a lungul vieții sale pământești monahale.

Părintele nostru Teodosie a avut ca pildă de urmat pe Sfântul Ioan Botezătorul precum și pe marii sihaștrii ai pustiei din preajma Iordanului și, în general, din Palestina: Eftimie cel Mare, Sava cel Sfințit și, firește, pe Marele Simeon Stâlpnicul care s-a nevoit în Antiohia „de la care a învățat dăruirea către virtute”. Biograful său, Chiril Schitupolitul, îl numește pe Teodosie cel provenit din Capadocia cetățean al cerului, lauda cea mare a Palestinei, fala pustiei, întărirea schimei monahale, apărător al dogmelor celor drepte, călăuzitor și apărător al canoanelor vieții de obște.

Mai înainte de a veni Cuviosul în acest loc unde a întemeiat Sfânta sa Mănăstire, Părintele Longhin, care era membru al Tagmei Monahilor „Râvnitori”, adică al Obștii Aghiotafite de astăzi, „luându-l, l-a dus la fericita și cea între Sfinți Ikelia cea care a construit Biserica „Locului de popas al Născătoarei de Dumnezeu”. Când fericita Ikelia s-a săvârșit, acesta a luat asupra sa chivernisirea locului.” Cu alte cuvinte, toți monahii de la Locul de popas al Născătoarei de Dumnezeu l-au ales egumen al acestei Mănăstiri.

Părintele nostru Teodosie s-a distins ca mare cetățean al pustiului Palestinei, pentru că asculta cuvintele Psalmistului: „Iar mila Domnului din veac în veac spre cei ce se tem de Dânsul și dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc legământul Lui și își aduc aminte de poruncile Lui ca să le facă pe ele” (Psalmul 102, 17-18).

Poruncile Domnului pe care și noi suntem îndemnați să le păzim, iubiiții mei frați, nu sunt grele și împovărătoare, după cum spune Domnul nostru Iisus Hristos: „Jugul Meu este bun și povara Mea este ușoară” (Matei 11, 30). Viața omului este trecătoare, dar mila Domnului este veșnică: „Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului; așa va înflori” spune Psalmistul (Psalmul 102, 15). Frica de Domnul este o condiție

necesară ca să dobândim mila Lui nemăsurată. Nu este însă de ajuns simplul gând și amintirea poruncilor lui Dumnezeu. Trebuie să urmeze și faptele. „Căci câți în Hristos v-ați îmbrăcat, în Hristos v-ați îmbrăcat” (Galateni 3, 27), spune Apostolul Pavel.

Iar Hristos în Care suntem chemați să ne îmbrăcăm nu este altul decât noul Adam Cel strălucit de lumina dumnezeiască și nezidită a Tatălui, adică de Duhul Sfânt Care în chip de porumbel a coborât peste El în apele Iordanului, când a fost botezat de Ioan Înaintemergătorul. În Hristos, noul Adam, despre Care „glas s-a făcut din ceruri: Tu ești Fiul Meu cel iubit întru Care am binevoit” (Marcu 1, 11), s-a îmbrăcat, ca și cu o haină a luminii nezidite, Cuviosul Părintele nostru Teodosie.

Domnul nostru Iisus Hristos este „Cel Ce singur are nemurire și locuiește întru lumină neapropiată, pe Care nu L-a văzut nimeni dintre oameni, nici nu poate să-L vadă” (1 Timotei 6, 16). Este cu neputință ca ochii muritori să suporte strălucirea luminii slavei dumnezeiești. „Nu va vedea vreun om fața lui Dumnezeu și va trăi”. Dar în viața viitoare cei desăvârșiți Îl vor vedea. „Fericiți cei curați cu inima căci aceștia Îl vor vedea pe Dumnezeu” (Matei 5, 8), spune Domnul.

Această curățire a inimii sale a izbândit-o și Părintele nostru Teodosie cel prăznuit astăzi. De aceea și imnograful lui spune: „Om cu firea ai fost, Părinte, dar te-ai arătat împreună cetățean cu îngerii. Că, viețuind ca un fără de trup pe pământ, înțelepte, toată purtarea de grijă de trup o ai lepădat. De aceea te-ai făcut părtaș vederii slavei dumnezeiești și Împărăției cerurilor”.

Să ne rugăm Cuviosului Părintelui nostru Teodosie să se roage pentru noi către Dumnezeu și Mântuitorul nostru Hristos Care din curatele sânziuri ale pururea Fecioarei Maria Născătoarea de Dumnezeu S-a întrupat, în Betleem S-a născut și în râul Iordan S-a botezat. Și împreună cu imnograful să spunem:

„Venit-a lumina, Darul s-a arătat, mântuirea a sosit, lumea s-a luminat, noroade, umpleți-vă de bucurie”. Amin.

La prânz, restauratorul și egumenul Mănăstirii, Arhimandritul Ieroteu, a oferit o masă soborului patriarhal și celor prezenți la slujbă.

Din partea Secretariatului General

<httpv://youtu.be/3BkB0Fdy0FQ>

POMENIREA SFINȚILOR IOAN ȘI GHEORGHE HOZEVIȚII

Luni, 8/21 ianuarie 2019, Patriarhia a sărbătorit pomenirea Cuvioșilor Ioan și Gheorghe Hozeviții în Sfânta Mănăstire închinată lor, aflată pe malul râului Horat, în scobitura unei stânci abrupte, înspre Ierihon.

Primul dintre acești Sfinți pe care Biserica îi prăznuiește în această zi, Sfântul Ioan, a trăit în secolul V, a fost Episcop al Cezareei și a venit și s-a stabilit în această Mănăstire, spre liniștire, devenind îndrumător al călugărilor.

Sfântul Gheorghe, cu originea din Cipru, este cel care a refăcut Mănăstirea după distrugerea suferită odată cu năvala perșilor din anul 614 d.Hr.

În cinstea acestor Sfinți, ctitori și întemeietori ai Mănăstirii, s-a săvârșit priveghere de toată noaptea la începutul căreia Egumenul și restauratorul Mănăstirii Arhimandritul Constantin Peramatzis l-a primit pe

Preafericitul Părintele nostru Teofil Patriarhul Ierusalimului, rostind această cuvântare în limba greacă:

„Preafericite Părinte și Stăpâne și cinstita Voastră Sinodie, Astăzi Lavra Hozeva îi prăznuiește pe ctitorii ei: Sfinții Ioan și Gheorghe.

Petrecerea lor, având ca ax principal viața liturgică, a fost o continuă jertfă, o jertfă a iubirii și a deplinei afierosiri către Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, Domnul nostru Iisus Hristos, și o jertfă a dragostei dumnezeiești către aproapele. În viața Sfântului Gheorghe citim: „Într-o zi, Cuviosul Părintele nostru Gheorghe stătea pe o piatră, încălzindu-se la soare (căci era slăbit din pricina înfrânării peste măsură), arzând tot de dragoste duhovnicească, având drept scop doar a împlini voia lui Dumnezeu. Cu lacrimi neîncetate Îl ruga pe Dumnezeu Iubitorul de oameni să aibă milă de poporul Lui.”

Aceeași dragoste către Dumnezeu și aproapele o trăim și noi din belșug prin cinstita persoană a Preafericirii Voastre.

Și, într-adevăr, ne identificăm și noi cu biograful Cuviosului Părintelui nostru Gheorghe, care atât de definitiv vorbește despre Starețul său: „Credeți-mă, cinstiți Părinți și Frați, (...) că, atunci când mă cuprindea ispită sau supărare, fie și numai dacă îl vedeam, deîndată toate [relele] se ștergeau de la mine ca și cu un burete și din clipa aceea aveam multă pace și liniște. (...) Apoi ne venim iar în sine, când ne amintim de aleasa viață a Sfântului Părinte, adică de statornicia în postire, de privegherile cu stare în picioare de toată noaptea, de izvoarele de lacrimi nesecate, de răbdarea în ispitate. Și, ca să spun pe scurt, amintindu-ne de statornicia și răbdarea viețuirii lui pline de virtuți îngerești, ne umplem de bune și folositoare nădejdi.”

Așa și noi avem parte de întărire sufletească prin rugăciunea

și ocrotirea Voastră patriarhală și părintească.

Părinte și Stăpâne iubitor de Sfinți,

Bine ați venit!”

Privegherea, care a cuprins Pavecernița, Acatistul, Utrenia și Sfânta Liturghie, a fost condusă de Preafericitul Patriarh, având ca împreună-liturghisitori pe Preasfințitul Arhiepiscop Aristarh al Constantinei, Ieromonahi Aghiotafiți, Arhidiaconul Marcu și alți diaconi. Au cântat, împreună cu monahii, Protopsaltul Bisericii mitropolitane „Bunavestire” din Mitropolia de Ilios, domnul Leonida Duka, Protopsaltul Bisericii „Sfântul Pavel” din Atena, domnul Evstathios Kasteliotou, Protopsaltul Bisericii „Sfânta Parascheva” din Attika, domnul Hristos Stavrou, și Protopsaltul Bisericii „Sfânta Chiriachi” din Mitropolia de Ilia, domnul Nikolaos Papadimitriou. Au participat monahi, monahii, preoți și închinători.

Către aceștia Preafericitul a rostit această cuvântare în limba greacă:

„Luați jugul Meu asupra voastră și învățați-vă de la Mine că sunt blând și smerit cu inima și veți afla odihnă sufletelor voastre; căci jugul Meu este bun și povara Mea este ușoară” (Matei 19, 29-30)”, spune Domnul.

Iubiți frați în Hristos,

Evlavioși închinători,

Aducem slavă Fiului lui Dumnezeu cel Unul-Născut, cel fără tată din Mamă și fără mamă din Tată, Care la praznicul Nașterii Sale ce tocmai a trecut S-a arătat prunc, Cel desăvârșit din Cel desăvârșit, Dumnezeul nostru. Astăzi Îl

vedem în lăcașurile din Mănăstirea Hozeva și din împrejurimile râului Iordan. Astăzi Îl vedem minunat întru Sfinții și Cuvioșii Lui, Ioan, Ioan cel Nou și Gheorghe, care s-au izbăvit de întuneric și strălucesc prin lumina cunoașterii lui Dumnezeu împreună cu Puterile cerești, lăudându-L și binecuvântându-L. Îl slăvim pe Dumnezeu în Treime Cel Care ne-a chemat pe toți la această sfântă și euharistică adunare, ca să îl cinstim sărbătorește pe Cuviosul Gheorghe, cel mare între pustnicii din pustiul Iordanului și din preajma râului Horrat, cel din Levkara Ciprului, în aceste locuri sfinte unde s-a auzit predica pocăinței rostită de Sfântul Ioan Botezătorul: „Vine în urma mea cel Care este mai tare decât mine Căruia nu sunt vrednic, plecându-mă, să-I dezleg cureaua încălțămintelor. Eu v-am botezat pe voi cu apă, El însă vă va boteza cu Duh Sfânt” (Marcu 1, 7-8).

Părintele nostru Gheorghe, luminat de Duhul Sfânt, a venit în acest loc pustiu pășind pe urmele Sfinților bărbați, mai ales ale Proorocului Ilie, și auzind cuvintele Domnului: „Luați jugul Meu asupra voastră și învățați-vă de la Mine că sunt blând și smerit cu inima și veți afla odihnă sufletelor voastre” (Matei 11, 29). „Fiind cuprins, preafericite, de dumnezeiască dragoste pentru locurile sfinte ale Sionului, către acelea ai purces și acolo ai petrecut până la moarte, înțelepte, chinându-ți trupul cu osteneli, și nicicum nu te-ai lenevit a ajunge prin nevoință și osteneli și la Sionul cel ceresc”, cântă imnograful său. Biserica cinstește și prăznuiește pomenirea Sfinților ei, căci Proorocii și Sfinții de sub Lege ne-au vestit de mai înainte nouă, oamenilor, Împărăția cerurilor. „Pocăiți-vă, căci s-a apropiat Împărăția cerurilor” (Matei 3, 2), a propovăduit în pustia Iudeei Ioan Botezătorul. „Căci, câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați îmbrăcat” (Galateni 3, 27), vestește dumnezeiescul Pavel. Iar Hristos în Care suntem chemați să ne îmbrăcăm nu este altul decât noul Adam Care a strălucit de lumina dumnezeiască și neapropiată a Tatălui, adică de Duhul Sfânt, Care în chip de porumbel a coborât peste El în apele

Iordanului, când a fost botezat de Ioan.

În acest nou Adam, despre Care „glas s-a făcut din ceruri: Tu ești Fiul Meu cel iubit întru Care am binevoit” (Marcu 1, 11), s-a îmbrăcat, ca și cu o haină a luminii neînserate și nezidite, Sfântul Gheorghe. Spunem aceasta pentru că Hristos este lumina cea adevărată. „Eu sunt Lumina lumii; cel care Îmi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții” (Ioan 8, 12). Iar înțeleptul Pavel ne îndeamnă: „Să vă îmbrăcați în omul cel nou, cel după Dumnezeu, zidit întru dreptate și în sfințenia adevărului”(Efeseni 4, 24). Să vă îmbrăcați în omul cel nou, care este făptură nouă ce a fost zidită potrivit cu voia lui Dumnezeu, ca să trăiți în dreptate față de oameni și în dăruire și sfințenie față de Dumnezeu, adică în virtuți, care sunt rodul adevărului evanghelic.

Cu adevărat, iubiții mei frați, jugul Domnului Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos este bun și povara Sa este ușoară. Cu alte cuvinte, jugul ascultării față de Hristos și față de învățătura Lui este lesne și folositor pentru cel care îl poartă. Dar și povara îndatoririlor și obligațiilor pe care le cere Domnul de la noi este ușoară.

Aceasta a dovedit-o și cel prăznuit astăzi, Cuviosul Părintele nostru Gheorghe, care s-a arătat dreptar și pildă aleasă pentru cei care i-au urmat, Sfinții și Cuvioșii Părinți care au strălucit în Lavra Hozeva, Sfântul Ioan și Sfântul Ioan cel Nou din România.

Să ne rugăm Mântuitorului nostru Hristos Care „S-a îmbrăcat cu hainele omorârii vechiului Adam, prin dumnezeiască nașterea ta, Născătoare de Dumnezeu, și S-a înveșmântat cu podoaba pe care o a țesut Însuși Cuvântul în pântecel tău întrupându-Se”, pentru ca, pentru rugăciunile Sfântului Părintelui nostru Gheorghe Hozevitul și ale Cuvioșilor hozeviți cei împreună cu el, să ne împărtășim și noi, cei care îi cinștim, de lumina dumnezeieștii Arătări de la Iordan. Amin”.

După slujba plină de cucernicie a urmat masa oferită Sinodiei patriarhale și tuturor credincioșilor.

Împreună cu cei doi Sfinți prăznuiți în această zi, Mănăstirea îi cinstește întotdeauna și pe cei dintâi cinci Pustnici ai Mănăstirii, din secolul IV, Promos, Ilie, Ean, Ganeos și Zinon, precum și pe Sfântul Ioan cel Nou din România, cel de curând înscris în Sinaxarul Bisericii Ortodoxe de către Patriarhia Ierusalimului.

Din partea Secretariatului General